

К. е. н. Гвініашвілі Т. З., Попова О. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПІДВИЩЕННЯ

Інвестиційна діяльність будь-якої організації розглядається як система управлінської та фінансової діяльності, що має перспективу розвитку та можливе майбутнє залучення інвестицій. В кінцевому результату усі вжиті заходи мають привести до підвищення рівня вкладення інвестиційних коштів.

Оцінка інвестиційної привабливості підприємства – це проміжний етап між аналізом інформації та рішенням щодо внеску коштів. Загальна оцінка не завжди може дати чітке рішення щодо необхідності інвестування, існуючі на сьогоднішній день методики можуть не задовольнити інвестора та не дати повної картини фінансового стану підприємства, щоб впевнити інвестора зробити свій вклад.

У світі існує незліченна кількість методик щодо оцінювання інвестиційного стану підприємства, всі вони проранжовані відповідно до вимог. Тоді постає питання введення узагальнюючої системи оцінювання, яка дозволить дати об'єктивну оцінку та проаналізувати інвестиційний стан організації с усіх сторін.

Таблиця 1. Рейтингова система оцінки інвестиційного стану підприємства

Оцінка	Характеристика
Погано	Низький фінансовий стан. Вкладення є ризиковими
Недостатньо	Низький стан платоспроможності. Підприємство не є надійним
Задовільно	Середній рівень платоспроможності та фінансового стану
Достатньо	Мінімальний ризик. Досить стійкий фінансовий стан
Високо	Фінансовий стан та платоспроможність на високому рівні

Запропонована методика може бути використана для оцінки підприємств усіх форм власності, тому що вона має об'єктивний характер та показує повну ситуацію. Але у цієї методики є один недолік – вона не враховує значну кількість дрібних показників, але, які у свою чергу, мають значний вплив на повну ситуацію. Таким чином, провівши рейтингову систему оцінювання можна зробити висновок, що на загальний стан інвестиційної діяльності мають вплив наступні фактори:

- економічна стійкість організації;
- валютний курс та ціна на акції підприємства;

- коефіцієнт зношення основних фондів;
- рентабельність діяльності;
- об'єм виробництва та прибутку.

Я вважаю, що для підтримання та підвищення інвестиційної привабливості підприємства у випадку незацікавленості інвесторів або держави необхідно збільшувати масштаби виробництва, винаходити нові, унікальні технології, підіймати продуктивність праці та збільшувати кількість робочих місць.

Підприємство може бути інвестиційно непривабливим з трьох сторін: власника, інвестора та держави. Зі сторони власника це питання можна вирішити шляхом використання бенчмаркетингу у проблемних зонах підприємства, навчати співробітників, тим самим підвищувати їх кваліфікацію, покращувати якість продукції або розвивати організаційну культуру та підтримувати корпоративний дух.

Незацікавленість інвестора може зникнути, якщо організація стабілізує свій фінансовий стан та зменшить рівень ризику, матиме гарну кредитну історію та буде функціонувати згідно законодавства та не матиме юридичних проблем.

У свою чергу держава повинна надавати додаткові робочі місця, усім організаціям рівні умови розвитку та відсутність корупціонерів, удосконалити систему оподаткування та екологічного менеджменту.

Підбивши підсумки у висновку можна сказати, що інвестиційна привабливість підприємства – це складно структурована система, яка залежить від незліченної кількості чинників. У сучасному світі привабливість підприємства відіграє важливу роль в економіці України, тому що умови обмеженості та великої конкуренції ускладнюють функціонування. Кожному підприємству, в залежності від своєї діяльності, необхідно мати стратегічний план, який включає в себе не тільки розвиток підприємства, як економічної одиниці, але і шляхи підвищення інвестиційної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Grynko T. Organisational and economic mechanism of business entities' innovative development management / T. Grynko, T. Gviniashvili //Economix annals-XXI, 2017. – №165 (5-6).– Р. 80–83.
2. Білик М. Д. Сутність і оцінка фінансового стану підприємств // Фінанси України. – 2005. – № 3. – С.117–129.
3. Буднікова Ю.В. Інвестиційна привабливість підприємства та фактори впливу на неї/ Ю. В. Буднікова // Інноваційна економіка. – С. 195–198.
4. Гринько Т. В. Економічна сутність та етапи управління змінами на підприємстві / Т. В. Гринько, Т. З. Гвініашвілі // Управління розвитком підприємства в інтеграційних

- умовах: колективна монографія / за заг. ред. Т. В. Гринько. – Україна, Дніпропетровськ: Біла К. О., 2014. – С. 142–154.
5. Крылов Э. И. Анализ финансового состояния и инвестиционной привлекательности предприятия: учебное пособие / Э. И. Крылов. – М.: Финансы и статистика, 2003. – 192 с.
 6. Овдій Л. І. Оцінка привабливості підприємств за допомогою статистичних моделей./ Л. І. Овдій, Я. А. Некрасова. // Економічні науки. – 2009. – № 4. Т. 2. – С. 180–186.
 7. Ястремська О. М. Інвестиційна діяльність промислових підприємств: методологічні та методичні засади : монографія / О. М. Ястремська. – Х. : ВД «ІНЖЕК», 2003. – С. 479.

Головачова К. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)
**ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
В УКРАЇНІ**

Регулювання вважається важливою умовою позитивного функціонуванняожної економіки. Результативного регулювання потребує інвестиційна діяльність в державі.

Інвестиційна діяльність – це комплекс практичних дій людей, юридичних осіб і держави стосовно здійснення вкладень [2].

Державне регулювання щодо здійснення вкладень містить:

- 1) керівництво національними вкладеннями;
- 2) регулювання факторів інвестиційної діяльності;
- 3) нагляд за реалізацією інвестування всіма вкладниками та інших осіб які приймають участь у вкладення капіталу.

Зміст державного регулювання інвестиційної діяльності в сучасний період часу визначається певними функціями, переважна більшість з яких сформувалась у XX сторіччі: соціальною, інноваційною, когнітивною, інституціональною, захисту національних економічних інтересів, виробництва суспільних благ і послуг тощо. Основні функції держави реалізуються більш системно, що зумовлює переростання державного регулювання в стратегічне управління певним соціально-економічним розвитком.

Процес регулювання етапів інвестиційної діяльності функціонує за допомогою:

- системи податків, податкових пільг і ставок;
- забезпечення фінансової підтримки у вигляді дотацій, субсидій, субвенцій, бюджетних позик;
- здійснення кредитної та амортизаційної політики;